

LEGYÉL ÁLDÁS MÁSOK FELÉ

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. május 29.

Az Úr foglalkozott velem és a hittel kapcsolatos üzenetet hozta elő. Ugyanannak a hitnek kell, hogy működjön akár a *gyarapodás* tekintetében, vagy a *gyógyulásunk* tekintetében is.

Az Úr foglalkozott velem a héten, hogy egy nagyon *komoly idő* előtt állunk. Pásztoraink is hallgatják, a gyülekezeteik is hallgatják ezt az üzenetet, hiszen az interneten keresztül hozzáférhetővé tesszük az élő istentiszteletet.

Evangelizációra akkora lehetőségek, *ajtók nyílnak*, mint soha előtte eddig az életben. A pásztoraink bizonyára gondolkodnak rajta, hogy milyen is lesz, de előre még nem tudjuk. Az elmúlt esztendeihez viszonyítva újabb ötletekkel fogunk előállni, közte lesz pl. a fiatalok, Hip-Hop tánca, ami nagyon megnyerő ennek a korosztálynak.

Elköteleztem már magam, hogy ez a Hip-Hop csoport, akik az országban utazni fognak az alkalmakra, és egy kis buszt vásárolnak, és ehhez a saját részemet én már odaadtam, nekik van erre egy összegyűjtött összegük, és a hiányzó részt kiegészítettem. Ma adományt fogunk gyűjteni, de nem erre, mert erre én már odaadtam a hiányzó összeget.

Az Úr foglalkozott velem az *adakozással* kapcsolatban, 36 évvel ezelőtt már. Ebben egy *igazság* és *kijelentés* is van, amit ma elő fogunk hozni, feltárunk nektek. Amikor legutóbb gyűjtöttünk egy adományt, kb. két-három hónapja, olyan nagy *félelem* volt bennetek, hogy két-három napba telt, mire abból valahogy ki tudtam jönni. Ugyanis, ha félelemmel adakoztok, akkor az a fejetekben olyan mintha egy *veszteség* érne benneteket, amikor adni kell, ezért nem szeretik az emberek az adakozást.

A *gazdag* emberről fogok beszélni, a gazdag ember nem szeret adakozni. A leginkább buzgó adakozóink, a *kevés pénzüek* és a nyugdíjasok. A Bibliában olvashatunk egy olyan történetet, amikor Jézus egy fiatalemberrel beszél, aki *apostoli* elhívást kapott volna, ha engedelmessé válna a hívó szóra. De nem volt képes igent mondani, mert valami jobban uralta a szívét, ami Júdásnak is egy kötés volt az életén.

Az ilyen *gazdasági helyzetben*, amiben most vagyunk, a legjobb, ha elkezdünk valamire *adakozni*, így döntöttem el, hogy a szőnyeget is kicseréljük erre, a gyönyörű bársony szőnyegre. Volt, aki ezen úgy *felháborodott*, hogy elmaradt a gyülekezetből. Nem tetszett neki, valaki így gondolkodik, nehéz helyen van az illető.

Hétről hétre mennek haza [a mennybe] testvéreink egy ekkora gyülekezetből, és ott *arany utcákon* járnak. El sem tudjuk képzelni, hogy *milyen gazdagság vár* minket odaát, és ezzel is arra törekedtem, hogy egy *új képet* kapjatok a gyarapodásról, ahelyett, hogy inkább úgy gondolnád, hogy olyan szegénységben élünk, mint a templom egere.

Első hely, ahol a *gyarapodást* kell kezdened, az a *szádban* van. Amit szólunk, amit beszélünk. A *gazdag ember* általában helyesen beszél, de az ő *erősségüket a pénzben* vélik, és nem az Úr Jézus Krisztusban. És ezt a kijelentést fogom ma előhozni.

Ennek az *ifjú gazdag* embernek egy apostoli elhívása volt az életén. Meg fogom mutatni nektek az Igéből, hogy *minden apostola* Jézusnak *gazdag* ember volt! Amikor rákérdeztek arra, hogy akkor miként lehet közülünk a mennyországba kerülni, hiszen mindannyian gazdagok voltak. Meg fogjuk ezt nézni.

Elkészítettem a tanítás sorban a következő tanítást is, a szánk szavairól, de arra akkor kerül sor, amikor visszatérünk Izraelből. Bizony történnek dolgok, és segítenünk kell sokaknak. Joe Christiannak az autó motorjával történt valami, meg lehet csináltatni, de ezt is a saját költségemre vállaltam.

Az ember *nem tud adni*, ha *nincs* neki. Én is elindultam ezen az úton úgy, hogy nem volt semmim sem. És mivel harminchat éve megyek felfelé ebben az adakozásban, tudom, hogy miről beszélek. A legfontosabb része ennek, hogy a szívünket ne engedjük félelembe, hanem *jöjjünk ki a félelemből*, mert ha félelembe vagyunk, *nem fog működni a hitünk*.

Ezért, ha van valamid otthon, ami nagyon *aggaszt*, hogy esetleg valaki elloppja... Ahogy mondtam, Ausztráliában is, ahol pásztoroltam, azonnal *szabadulj meg tőle*, vedd be az adományos ládába, és *élj békességben*.

Akkor misszionáriusnak készültem, és olyan sok pénzem volt, hogy nem tudtam a táskámat magára hagyni, mindig ott kellett legyen velem a táskám a pénzzel, ahol voltam, ezért az egészet elajándékoztam mielőtt elindultam volna, és így a félelmeimtől *megszabadultam*. Valóban fontos, hiszen a félelmek azt fogják rád hozni, amitől remegsz. Én szeretnék itt a földön *szabad* lenni a félelmeimtől, mert azt akarom, hogy a hitem valóban működjön.

A következőkben egy gazdag ifjúról szól a történet, aki Jézushoz ment, és megkérdezte, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy elnyerhesse az *örök életet*, és felsorolta a parancsolatokat, amelyeket megtartott ifjúsága óta. Most azt szeretné megtudakolni Jézustól, hogy mi az, ami még hiányzik a teljességéhez? Lehet, hogy nektek is van a szíveteken ilyen kérdés. Jézus a következőket mondja néki:

Márk 10/21 Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem, felvévén a keresztet.

A bővített fordítás szerint, azt mondja Jézus: *gyere, kövess engem, az én társaságomba vegyél részt, és velem járj. Ugyanazon az úton, amelyen én járok, járj te is.*

Látszik, hogy Jézus *felkínálta* neki, hogy apostol legyen. Én személyesen úgy hiszem, hogy ő lett volna az a tanítvány, akit Júdás helyett választhattak volna. Sajnos az a probléma, ami a *szívében* uralkodott, mint Júdás szívében is, az *megakadályozta*, mert gazdag volt az ifjú.

Jézus egyszerűen adta meg a választ. Mert azt kérem tőled, hogy *szeress engem* annyira, hogy *add el* az én kedvemért mindened, amid van, és add oda a szegényeknek. Sajnos elbukott, mert *jobban szerette a vagyonát*, mint az Urat. Érted-e?

Ez a gazdag ifjú azért bukott el az útján, mert jobban szerette a dolgait, a vagyonát, mint Istent. A világnak a többsége nem érti ezt, hogy *szeretni Istent a vagyonunkkal*, mit jelent.

Jézus itt azt mondja, hogy ha elegendően szereted Istent, akkor a *vagyonodból is szeretni fogod Őt*. Azokkal a *javaiddal is fogod Őt szeretni*, amelyeket Ő helyezett a kezedbe.

Tehát azt mondja az Írás itt nekünk, amit már az I. Krónika könyvében is olvashattunk, Salamon király templomfelszentelésénél is, hogy azt adom neked, amit te a kezembe helyeztél, *abból adok neked vissza*. Ott úgy imádkozik a király, hogy ami az enyém, az nem az enyém, mert *tőled kaptam* Uram.

Példabeszédek 10/22 Az Úrnak áldása az gazdagít meg...

Mózes V. könyvében a 8. fejezetben pedig azt olvassuk, hogy *Ő adja az erőt* a gazdagság megszerzésére. Az Újszövetségben annyi a részünk, hogy meg kell tanulnunk *követni* a Szellemet, az *Ő vezetését*, és *Ő gazdaggá tesz* minket.

Tehát Jézus útmutatása nagyon egyszerű volt, *add el* a vagyonedat, add a szegényeknek és *kövess* engem. Vagyis mutasd ki a szeretetedet, *szeress valakit a vagyonoddal*. Szolgálj az emberek felé azzal, amid van. A parancsolataimat megtartod, de azokat a *javaidat*, amelyeket *én adtam* neked, hogy áldássá tudj lenni másoknak, azokat *nem tudod elengedni*.

22. Az pedig elszomorodván e beszéden, elment búsan; mert sok jószága volt.

Jézus válaszan elszomorodott a szíve, mert *nagy vagyona* volt, de ez a vagyon *birtokolta* őt. Az embert, amikor *szomorúság* éri, az mindig akkor van, amikor *veszteség* éri. Az adakozást úgy élte meg a szívében, mint egy *veszteséget*, ahelyett, hogy úgy tekintette volna, mint egy *nyereséget*. Ilyenkor úgy tekintjük, hogy amikor adományt adunk, akkor az a pénz veszteségként eltávozik tőlünk.

Az Ige pedig azt írja, hogy amikor a szegényeknek adunk, akkor *kölcsönt adunk az Úrnak*. Mít jelent ez? Azt jelenti, hogy azonnal *visszaadja* nekünk. Amikor a szegénynek adunk, az nem a tizedfizetés, nem az adomány! Amikor Isten királyságában valakit megáldunk anyagiakkal, akkor az *nem veszteség*, hanem *nyereség*!

Jézus itt egy olyan területtel foglalkozik a gazdag ifjú életében a fiatalemberrel, ahol annak hiányosságai vannak. És az ifjú szereti Jézust, de annyira nem szereti, hogy a pénzét is fel tudná áldozni. Keresztények 80 %-ára jellemző ez.

Amikor Budapesten elkezdtem a szolgálatot húsz évvel ezelőtt, akkor a 100 %-ra jellemző volt. Kedd este voltak összejövetelink és bizony telt ház volt, mindenki nagyon szerette az Urat, és szerették dicsérni, jöttek karizmatikusoktól, jöttek pünkösdi körökből, de nem jelentett volna túl nagy különbséget, ha az adomány dobozomat ki sem teszem.

És a szükségeim betöltésére Isten a vidékieket használta. Egy idő után lemondtam az összejöveteleimet, és nem is voltak pesti alkalmaim. Nem szeretem ugyanis a képmutatókat. Mennyire szeretjük az Urat, puszikat dobunk, halleluját éneklünk, azután elénekeljük a dalt, hogy nincs pénz, nincs pénz...

Akkor miért hívjátok fel a nyugdíjasokat, hogy adjanak kölcsön nektek? Nyugdíjasoktól kölcsönt kérni! Keresztények teszik. Most már sokkal jobb a helyzet. Voltak gyülekezeteink, amelyek nem éltek túl a helyzeteket.

Egyszer az egyik pásztor elmondta, hogy ahol pásztorol, összesen *egy tizedfizetője* van. Ez nem csak, hogy borzasztó helyzet, hanem ilyen módon nem képes a pásztor a szolgálatát fenntartani. A pásztor még a terembért sem tudja kifizetni így, és így hogy várja az áldást az illető?

Elmondom, vegyétek magatokra, ha *nem támogatjátok a helyi pásztorokat, ne várjátok, hogy áldás legyen rajtatok!* Ez az *első kulcs* a gyarapodáshoz. Gondoskodjatok a *pásztorokról* első helyen!

Tehát nagyra értékeljük, ha pl. Izraelbe küldtök egy nagyobb *adományt* a szegényeknek, vagy egyéb helyre, de *első* helyen az kell, hogy legyen, hogy a *pásztorokról* gondoskodtok és azután a többi. Mert a Jézus Krisztusnak a legnagyobb erőssége a *helyi gyülekezete*. Igazából nincs tudomásom arról, hogy mi zajlik a helyi gyülekezetekben a városokban és a településeken, de az Úr tudja.

Honnan tudnám, hogy pl. mi zajlik Dániában, a gyülekezetben, de a pásztor, aki ott van, ez az ő helye, hogy ő viseljen gondot azokról. És ő *méltó* arra, mert az Úr nevezte oda ki őt, hogy a helybeliek őt *támogassák*.

Ha kimutatod a szereteted a pásztor felé, akkor a főpásztor, *Jézus felé mutattad ki a szeretetedet*. Ugyanis nem személyre tekintesz, nem a pásztornak adsz, hanem az *Úrnak adsz*, hiszen Ő az, aki létrehozta azt a munkát. Ő az, aki *elhívta és felkente* a pásztor. És az a hely, amit ő kapott, az a szeretet a nyáj felé. Tehát amiről most beszélünk, hogy a *pénzünkkel szeretnünk kell az Urat*. Legyél áldás valaki számára!

A szeretet parancsolatára visszatérve, olvassuk a János 13-ban, hogy ez az Ő parancsolata. Mit mond Jézus, hogy honnan fog megismerni minket a világ, hogy mi az Ő tanítványai vagyunk? Onnan, hogy mi *szeretjük* egymást.

Akkor hogyan tűnik az a világnak, amikor a keresztények elkezdnek viszálykodni és szaggatják egymást? A kívül valók nem akarnak ennek részévé válni, hiszen ez a világban is megtalálható, és ez egy ördögi dolog. A szeretetünk, amit egymás felé mutatunk!

Az Úr hoz egy Írást, ha valakit szükségben látsz, látod, hogy szükségben van, és azt mondod, hogy áldjon meg téged az Isten, és imádkozni fogok érted. Nem ezt mondja az Írás, hanem *adjál neki* pénzt, vagy ruhát, vagy amire szüksége van, ételmet.

Keresztények nagyon értenek ahhoz, hogy hogyan kell valakit megáldani. Imádkozom érted, nagy imások, ha ilyen barátaid vannak, akkor nálunk van egy mondás rá: nincs szükséged arra, hogy ellenségeid is legyenek.

Ez mind visszajön hozzánk, hiszen tudjuk azt, hogy a hit szeretet által működik. Tudjuk, hogy a szívünk és szánk együtt kell, hogy működjön abban, amit hiszünk, és azt is kell, hogy kimondjuk. És mint ahogy a karnis tartja a függönyt, úgy a *szeretet* tartja fent az összes többit az életünkben. Mindent arra lehet felakasztani, és az tartja biztonságban. Ámen!

Amikor az *adománygyűjtés* ideje következik, akkor a legszomorúbb arcokat lehet látni, ha körbenézünk. Drága Jézus, miért pont ma jöttem el, úgy gondoltam, hogy a Szellem vezérelt ma engem ide. Tehát úgy tesz be az adományos dobozba, mintha *veszteség* érte volna őket.

Nem úgy tekintenek rá, mintha *nyereség* érte őket, hanem úgy, hogy most adom oda a pénzemet. Mintha Jézus nem is létezne a képben.

Tehát nem igazán személy szerint nekem adod, vagy a pásztornak, mert az van az Írásban, hogy *Jézus* személy szerint *fogadja* azt, a *mennyben*. És ezt egy *áldásnak* kellene, hogy lássuk, és *vetünk* Isten királyságába. Tehát *Isten királyságába* való dolgok investálásába kell látnod, és a mennyekben lesznek a kincseid, mondja Jézus, ott soha nem veszed el.

Addig tehát, amíg *hibás a hozzáállásod* az adakozás területén, addig soha nem leszel képes arra, hogy gyarapodó keresztény életet élj. Vannak hiányosságok, és egy kicsi kovász megkeleszti az egész kenyeret, kis hiányosság *kihat* más területekre az életünkben, minden területét az életünknek befolyásolni fogja.

Amikor a Szellem vezetését akarjuk követni, mivel Isten királysága a szívünkben van... És most figyelj ide gazdag ember! – Láttam királyságokat *összeomlani* az elmúlt években, láttam biztosító társaságokat, bank rendszereket, pénzintézeteket, amikről nem is gondoltad volna, hogy *eltűnnek* a színről.

Most, hogy megyünk Izraelbe, imádkozni fogunk azokért a királyságokért, akik *nem hívják segítségül az Úr Jézus nevét*, kint a világban, bármilyen maffia, vállalkozás, bármilyen intézmény legyen, családi kiskirályságok, ezek mind *össze fognak esni*. Mert tanítják a tanítók, hogy a *bosszúállás* az enyém. A gazdag arabok is így fognak járni.

A *legbiztonságosabb* hely ma a világban, az *Úr akaratában* lenni, azon a *helyen* lenni, amit *Ő* mond, és azt *tenni*, amit *Ő* mond, és ha azt mondja, hogy ne ide fektess be, hanem oda, akkor ne legyél önfejű, és ne menjél a másik irányba.

És *nem szórjuk* széjjel a magokat, ha valami kényszerből mondják, hogy adjál, és tudod, hogy nem helyes, akkor ne tedd. Vannak igenis pásztoraink, akik *gyarapodnak* oly mértékben, hogy soha előtte nem tapasztalták az életükbe ezt a gyarapodást. És tudom, hogy miért gyarapodnak, mert azt is tudom, hogy hogyan *adakoznak*. És ha akarjátok tudni az igazságot - ők a legnagyobb adakozók. Az evangélistákra is igaz ez.

Ha megnézed Benny Hinn adakozásait, az egyik *legnagyobb adakozó* a világban, és ha lefelé nézzük, pl. Coppeland, aki 100 repülőgépet ajándékozott szét az elmúlt évben. Figyelem, hogy mit tesznek. *Adakoznak* és adakoznak, és ott teszi az ember, azon a *szinten*, ahol épp van.

Az első hely, ahol *rendet* kell tennünk, az a *szánk* szavai. Az sem szükséges, hogy *egy* forint legyen a pénztárcádban. *Szavaiddal* elkezded megváltoztatni a *gyógyulásod*, az egészséged területére és minden *másra* érvényes. Az Úr szinte kényszerített, hogy ma erre kitérjek.

Az egyik pásztorunk odaát kapott egy adományt és tudjátok mi volt? Kétszáz forint. Egy nagy távolságot tesz meg minden héten, ott szolgál. Ez igen felemelő, amikor ez megtörténik. A keresztények *nem tudják*, hogy adakozniuk kell.

Zsoltár 52/7 **Ímé az a férfiú, aki nem Istent fogadta erősségévé, hanem az ő gazdagságának sokaságában bízott és ereje az ő vagyonában volt.** – mondja a héber, nem a gonoszságában.

Tehát a *vagyonában* találta meg az ő erejét, abban bízott és nem az *Istenében*. Az ember, amikor a gazdagságában van, akkor abban bízunk, hogy az adja az erejét, és nem Isten. A gazdag ifjú megtagadta Jézus kérését, mert jobban bízott a gazdagságában, hogy az tartja meg. Visszamegyünk a...

Márk 10/23 Jézus pedig körültekintvén monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be Isten országába, akiknek gazdagságuk van.

Olyan kicsengése van ennek, mintha a gazdagok nem mehetnének be Isten országába.

24. A tanítványok pedig álmélgodának az Ő beszédén, de Jézus ismét felelvén monda nekik: Gyermekeim mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, Isten országába bemenni.

Látjátok, hogy hol van a bizodalomuk? A gazdagságban. Vagyis nem a pénzen van a hangsúly, hanem hogy miben bíznak. Ott van a *baj*, ha valaki a *pénzében* jobban bízunk, mint Istenben. A hiányossága a gazdag ifjúnak az, hogy a *gazdagságában bízott* és nem Istenben. A vagyonát tartotta többre.

25. Könnyebb a tevének a tú fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Azoknak nehéz bemenni Isten országába, akik *jobban bíznak a gazdagságukban*, mint Istenben.

26. Azok pedig még inkább álmélgodának vala, mondván maguk között: kicsoda üdvözülhet tehát?

Vajon miért kérdezték ezt egymástól? Azért, mert bizony volt pénzünk. Ugye ezek a tanítványok, tanakodtak így maguk között. *Istenbe* kell a *bizodalomunkat* vetni, mert Ő képes arra, hogy minden *kegyeltségét* és *jóságát* megmutassa irányunkba.

Hozhatom nektek, példának John G. Lake (1870-1935), az egyik apostolát az elmúlt századnak, akinek *óriási vagyona* volt az Egyesült Államokban, és teljes vagyonát *elajándékozta* mielőtt elindult. Az Úr Dél-Afrikába hívta el, hogy menjen, és minden vagyonát elosztotta. Azért tette, mert nem volt rá szüksége, azt mondta, hogy én az *Úrban bízom*. Amikor partot értek Dél-Afrikában, nem tudták, hogy szükségük lesz pénzre. Ott már várta őket egy ember, életében soha nem látta az illetőt, és ott várta őket pénzzel.

És ma ezrével vannak ott gyülekezetek, hatalmas gyógyító kenetben. Tudta a szívében, hogy *nem akadályozhatja a szolgálatát* az, hogy miként alakulnak a részvények az Egyesült Államokban. Nem csak egy emberről volt itt szó, ez egy egész csapat volt, és hatalmas munkát végeztek el az Úrnak.

28. És Péter kezdé mondani neki? Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.

29. Jézus pedig felelvén monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énértem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt,

Ez vele jár. Miért járnak ezek az *üldözések*? Azért, mert az ilyenfajta *adakozás egybeköt téged a bővüléssel*, és az irigyek nem fogják szeretni, ha te meggazdagodsz.

Keresztelő János elküldte egyik tanítványát, hogy megtudakolja Jézustól, hogy vajon, te vagy-e az, akit várunk? Hiszen látták a rengeteg gyógyulást, és ő mégis a börtönben volt, és ez felmerült benne.

Jézus azt válaszolta néki, hogy nézd meg, a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, és a *szegényeknek hirdetik az evangélium*. Így *válhat* egy szegény ember *gazdaggá*! A világban nincs esély, a mai helyzetet tekintve.

Lukács 4. fejezetében mondja Jézus, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, a *szegények meghallgatják*. Így működik. Tudom, hogy nagy élvezettel hallgattátok, de az Úrnak öröme volt ebben, hogy elmondtam, ugyanis a térdben gyógyulás volt.

A félelmeiktől meg kell szabadulnotok, mert túl sok a félelem bennetek az anyagiakat tekintve. És mindannyian a mostani időkért vagyunk a királyságban. A mai napért, ezért a napért, és nem véletlenszerűen születtünk, hanem rendelt időben születtünk.

Most egy *adományt* fogunk gyűjteni és meg fogjuk *törni* vele az életetek felett az ördögnek a szegénység szellemét! Nagyra értékeljük azokat, akik eddig is támogatták a szolgálatainkat! Nagyon sok jó dolog jön elő ezekből.

Dicsőség Istennek! Ámen!

A bal szélen függőleges vonallal jelöljük a más bibliafordításokat!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu